

тимчасовій основі: *постанова Кабінету Міністрів України* від 11. 01. 2012 № 8.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/8-2012-%D0%BF#n10>.

УДК 342. 9

Світлана Сергіївна ВАЩЕНКО,

заступник директора Сумської філії Харківського національного університету
внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9786-5398>

ЗАВДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Конституція України закріпила, що діяльність правоохоронних органів має бути спрямована на захист життя і здоров'я людини, охорону її прав і свобод, інтересів держави та суспільства від будь-яких протиправних посягань. Їх діяльність повинна забезпечувати національну безпеку та правопорядок на всій території країни. Вказані цілі діяльності правоохоронних органів визначають зміст та спрямованість їх роботи та знаходять своє вираження у завданнях як окремих правоохоронних органів, так і проваджень, що реалізуються в їх діяльності. На сьогоднішній день не всі такі цілі та завдання знайшли своє закріплення в законодавстві, що й обумовлює актуальність дослідження. Сказане стосується і завдань адміністративно-юрисдикційної діяльності Національної поліції України.

Під завданнями прийнято розуміти наперед визначений для певного суб'єкта, запланований для виконання обсяг роботи. Тобто завданнями адміністративно-юрисдикційної діяльності поліції є певний обсяг роботи, який повинні виконати поліцейські з метою вирішення адміністративно-правових спорів.

Завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах: 1) забезпечення публічної безпеки і порядку; 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; 3) протидії злочинності; 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги (1). Тобто завдання поліції спрямовані на забезпечення внутрішньої безпеки держави, а саме забезпеченням публічної безпеки та порядку на її території, захисту прав людей, що перебувають в країні тощо.

Окремо в законодавстві визначено завдання адміністративно-юрисдикційних проваджень. Так, Кодекс України про адміністративні правопорушення закріплює, що завданням провадження в справах про адміністративні проступки є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності (2). Вказані завдання лише узагальнено визначають зміст діяльності

поліцейських з розгляду та вирішення справ про адміністративні правопорушення.

Завданням провадження за скаргами громадян є забезпечення практичної реалізації громадянами України наданого їм Конституцією України права вносити в органи державної влади, об'єднання громадян відповідно до їх статуту пропозиції про поліпшення їх діяльності, викривати недоліки в роботі, оскаржувати дії посадових осіб, державних і громадських органів (3).

Завдання дисциплінарних проваджень в національному законодавстві не закріплені, однак їх можна визначити за аналогією із завданнями проваджень у справах про адміністративні правопорушення. Ними є: повний, всебічний та об'єктивний розгляд та вирішення справ про дисциплінарні проступки; відновлення порушених у результаті вчинення правопорушення прав та свобод громадян; забезпечення притягнення винних у вчиненні правопорушень осіб до відповідальності; виявлення причин і умов, що сприяли вчиненню дисциплінарного проступку, їх усунення; зміцнення службової дисципліни; профілактика вчинення подібних дисциплінарних правопорушень.

Проаналізувавши завдання поліції та адміністративно-юрисдикційних проваджень, можна побачити, що їх усі можна поділити на загальні та спеціальні, які є характерними саме для адміністративно-юрисдикційної діяльності. Основними в першій групі є:

- захист національної безпеки, державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності;
- захист прав, свобод та законних інтересів людини;
- запобігання правопорушенням, їх припинення, забезпечення притягнення винних осіб до відповідальності;
- забезпечення фінансової безпеки держави;
- забезпечення публічного порядку та публічної безпеки.

Спеціальні завдання характеризують діяльність правоохоронних органів з реалізації адміністративно-юрисдикційних проваджень. Основними з них є наступні:

- розгляд та вирішення справ про адміністративні правопорушення, дисциплінарних справ та скарг громадян;
- відновлення порушених у результаті вчинення правопорушення прав та свобод громадян;
- забезпечення притягнення винних у вчиненні правопорушень осіб до відповідальності;
- виявлення причин і умов, що сприяли вчиненню правопорушень, їх усунення.

На сьогоднішній день завдання адміністративно-юрисдикційної діяльності поліції чітко не визначені в національному законодавстві. У зв'язку з цим, з метою вдосконалення чинного законодавстві з досліджуваного питання, визначені в Кодексі України про адміністративні правопорушення завдання проваджень у справах про адміністративні проступки необхідно доповнити завданнями з відновлення порушених прав та свобод громадян, інтересів держави чи інших суб'єктів, а також встановлення особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, та забезпечення притягнення її до відповідальності. Потребують уточнення і завдання проваджень за скаргами громадян. Крім того, в дисциплінарному статуті правоохоронних органів

необхідно закріпити завдання дисциплінарних проваджень, які на сьогоднішній день взагалі не визначені.

Список бібліографічних посилань:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02. 07. 2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради*, 2015. № 40-41. Ст. 379
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Кодекс, Закон від 07. 12. 1984 № 8073-X. *Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР.)* 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122
3. Про звернення громадян: Закон України від 02. 10. 1996 № 393/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 1996. № 47. Ст. 256

УДК 349. 2

Роман Сергійович ГРИЩЕНКО,

доцент кафедри правового забезпечення господарської діяльності факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ДО ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Дисциплінарна відповідальність в трудовому праві є досить розвиненим та функціональним інститутом на сьогодні. Однак, даний аспект не доводить того факту, що правові механізми його реалізації є бездоганними. Нормативна основа, на положеннях якої ґрунтується інститут дисциплінарної відповідальності, містить велику кількість проблемних моментів, зокрема: колізій, суперечностей, застарілих правових норм тощо. В той же час, актуальність інституту в процесі регулювання трудових відносин, викликає необхідність визначення напрямів вдосконалення та розвитку законодавства про дисциплінарну відповідальність. Ми переконані, що перший напрямок розвитку законодавства про дисциплінарну відповідальність пов'язаний із стрімким посиленням взаємовідносин між нашою державою та європейською спільнотою, що, в свою чергу, обумовлено прагненням України ввійти до складу Європейського Союзу (далі – ЄС). Це викликає необхідність проведення численних змін, велика кількість з яких торкаються правової системи нашої країни та окремих її елементів, зокрема, трудової галузі права.

Законодавство ЄС в частині регулювання трудового права закріплює основи побудови механізму нормативно-правового впливу на правовідносини в галузі праці для країн-членів Союзу. Його наднаціональний статус забезпечує виконання встановлених міжнародними договорами принципів регулювання трудових відносин. Це свідчить про те, що закріплення засад побудови механізму правового регулювання на міждержавному рівні є більш ефективним, аніж закріплення їх у національній конституції. При наявності наднаціонального чиннику, порушення основ правового регулювання відносин в сфері трудового права, та усіх пов'язаних із даною галуззю інститутами, наприклад, дисциплінарної відповідальності, суттєво ускладняється, адже в такому разі фактично порушуються умови міжнародних договорів.